

Miejska Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Koszalinie
ul.Morska 43, tel.: 343 01 99
Red. Aleksandra Danielewicz, Danuta Lewandowska

POCZYTAJCIĘ MAMO, TATO! 149 (luty 2014)

Praktyczne uwagi pomocne we wspieraniu rozwoju swego dziecka

Co to znaczy kochać dziecko?

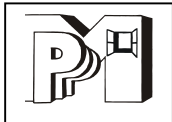
Miłość do dziecka jest często tak oczywista, że nie zastanawiamy się co to znaczy. Nie przychodzi nam na myśl, czy nasze dziecko wie, że je kochamy. Powinno przecież wiedzieć, bo my to czujemy. Czy zawsze jest to oczywiste dla samego dziecka? Warto zastanowić się zarówno nad tym, co miłość do dziecka oznacza i jak ją powinno się okazywać, żeby nie było żadnych wątpliwości. Warto wiedzieć, że miłość nie zawsze jest dobra. Na przykład **miłość zaborcza** to rodzaj więzienia, a tam nikt zdrowy nie umie żyć. Podobnie **miłość ślepa**, bezgraniczna, gdy rodzic nie potrafi postawić dziecku wymagań, ponieważ boi się odrzucenia przez to dziecko. Pozwala mu na wszystko, bo chce dla niego dobrze. W ten sposób nie uczy prawdy o życiu, czyni go bezbronnym wobec zagrożeń, naraża na pozycję ofiary i kogoś, kto nieświadomie będzie naruszał nieznanne zasady i granice innych ludzi. Takie dziecko nie sprostą wymaganiom życiowym. A więc: **kochać mądrze** dziecko, to:

- **stwarzać warunki**, aby się uczyło wszystkiego, co potrzebne, żeby mogło wyrosnąć na niezależnego od innych człowieka, pewnego swoich mocnych stron,
- **dać możliwość wyboru** pójścia inną drogą niż ta, która by nam odpowiadała,
- **pozwolić realizować dziecku jego cele**, czasem trudne do zaakceptowania,
- **rozwijać jego talenty i zdolności**, czasem tak inne od tych, które by chciał rodzic,
- **stawiać wymagania i być konsekwentnym**, bo tylko wtedy nauczy się czegoś trwale,
- **dawać mu swój czas** i często pierwszeństwo wśród swoich spraw,
- **mówić, że jest kochane**, dobre (oczywistość nie wystarczy),
- **umieć o nim dobrze myśleć**, pomimo błędów i niepowodzeń.

W skrócie: mądrze kochać to trzymać się zasady: **wymagam, ponieważ kocham**. Zasady to główne wyznaczniki zachowania. Nie zawsze pasują do wszystkich sytuacji. Czasami można od nich odejść, jeżeli uzasadniają to okoliczności i dobro dziecka. **Elastyczne podejście** do zasad pokazuje dziecku, że oprócz nich trzeba się kierować również **indywidualną oceną sytuacji**, być uważnym. Na przykład: uczymy, że bić innych nie wolno, ale gdy inni biją – ma prawo użyć siły, aby się bronić, aby nie utrwaliła się w nim rola ofiary.

Miłość trzeba okazywać **czynem i słowem**. Między tymi elementami musi być zgodność, wówczas dziecko dostaje prawdziwy i pełny komunikat, że jest kochane. Samo mówienie „kocham cię”, gdy nie mamy dla dziecka czasu, gdy są ważniejsze sprawy w naszym życiu – nic nie da, bo komunikat dla dziecka jest niespójny. Dziecko **słyszy**: kocham cię, a **widzi**, że nie jest na tyle ważne dla rodzica, na ile on mówi. Zaczyna mieć mętlik w głowie. Staje się niepewne siebie. Warto porozmawiać o miłości z kim tylko się da, z partnerem, z członkami rodziny, a najbardziej z sobą i spojrzeć w lustro.

Mgr Danuta Lewandowska - pedagog

Miejska Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Koszalinie

ul.Morska 43, tel.: 343 01 99

Red. Aleksandra Danielewicz, Danuta Lewandowska

POCZYTAJCIĘ MAMO, TATO! 83 (luty 2008)

Praktyczne uwagi pomocne we wspieraniu rozwoju swego dziecka

Zaświadczenie o dysleksji

Mama Oli przeczytała w prasie, że wiele dzieci cierpi obecnie na dysleksję. Przeczytała dwa razy to słowo, aby zapamiętać jego nazwę. Autorka artykułu opisywała dalej cechy dziecka dyslektycznego. Z całego opisu mama Oli wychwyciła to, że dziecko dyslektyczne popełnia dużo błędów w pisaniu. „*Ojej – pomyślała, to przecież moja Ola na pewno jest dyslektykiem. Pani wychowawczynie podkreślała ostatnio w rozmowie ze mną, że Ola robi dużo błędów, że nie zna zasad poprawnej pisowni i nie pracuje nad tym w ogóle. To pewnie przez tą dysleksję*” - pomyślała mama. „*Oni ją tak krzywdzą w tej szkole, a dzieciak jest po prostu chory*”.

Będąc energiczną kobietą mama Oli postanowiła działać. Zdobyła adres poradni, umówiła termin spotkania z pedagogiem i psychologiem, w odpowiednim czasie przyprowadziła Olę na badania. Czekając na korytarzu na wyniki badania myślała sobie: „*Moja córka robi tyle błędów, że na pewno ma tą dysleksję. Teraz wypiszę jej tu*

zaświadczenie i w szkole dadzą jej święty spokój, biedulce...”.

Po rozmowie z pedagogiem i psychologiem w milczeniu wracały do domu. Mama zdziwiona rozmyślała o tym, co usłyszała od osób badających Olę. Nigdy nie sądziła, że dzieci muszą wkładać jakąś pracę w nauczanie się poprawnej pisowni. Uważała, że to przychodzi samo. I okazuje się, że większość dzieci popełniających błędy w poprawnym pisaniu wcale nie jest dziećmi dyslektycznymi! Ola też nie... Musi po prostu nauczyć się zasad poprawnej pisowni i popracować nad pisownią według wskazań, które mama skrzętnie spisała na kartce. „*Pani pedagog podkreślała, że każdy musi pracować: i dyslektyk i nie-dyslektyk, tylko dyslektyk innymi, specjalnymi metodami*” – myślała danej mama. „*To już lepiej, że nie jest tym dyslektykiem, skoro to nic nie daje. Będziemy ćwiczyć według wskazówek i tyle.*” Pocieszona tą myślą wzięła córkę pod rękę i rażno ruszyły do domu.

Mam Oli zapisała:

Utrwalamy z dzieckiem znajomość zasad ortograficznych. Zaznajamiamy je ze słownikiem ortograficznym, umieszczamy go na stałe na biurku, przy którym dziecko pisze. Zakładamy specjalny zeszyt do ćwiczeń ortografii. Codziennie wybieramy do przepracowania kilka zdań. Dziecko czyta zdanie, tłumaczy rodzicowi, jaka zasada decyduje, że wyrazy w tym zadaniu pisze się w ten sposób, potem pisze to zdanie z pamięci. Samo sprawdza, czy dobrze napisało. Następnie rodzic sprawdza i mówi dziecku, ile jest błędów (nie mówi gdzie one są!). Dziecko ponownie sprawdza, korzystając ze słownika. Ponownie tłumaczy - posługując się zasadami - pisownię wyrazów i próbuje znów poprawnie napisać to zdanie z pamięci. Pracę nad tym zdaniem kończymy, gdy jest ono poprawnie napisane. Chwalimy dziecko za włożony trud.

Mgr Aleksandra Danielewicz - psycholog